

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 645/21
1.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Ђаковић, председника већа, др Драгице Попеску и Светлане Павић, чланова већа, у парници тужилца-противтужених АА и мал. ББ, из ..., чији је законски заступник мајка АА, обе из ..., ул. ... бр..., чији је пуномоћник Ивона Станковић Миљковић, адвокат из Београда, ул.Крунска бр.20/1, против туженог-противтужиоца ВВ из ..., ул.... бр..., стан ... и са пребивалиштем на адреси ... бр..., ..., ..., чији је пуномоћник Оливер Дојчиновић, адвокат из Београда, ул.Вишеградска бр.6/3, ради вршења родитељског права, одлучујући о жалбама парничних странака изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду П2.бр.2083/19 од 07.07.2021. године, у седници већа одржаној дана 01.12.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе парничних странака и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П2.бр.2083/19 од 07.07.2021. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом ставом првим изреке малолетно дете парничних странака мал.ББ рођена... године у ... поверава се на негу старање и васпитање мајци АА која ће родитељско право вршити самостално. Ставом другим изреке уређени су лични односи малолетне ББ са оцем ВВ који ће се одвијати на следећи начин: понедељком и средом од 16,00 до 20,00 часова, сваког другог викенда од петка у 16,00 часова до недеље у 20,00 часова, сваки други државни и верски празник, дан очевог рођендана, крсну славу оца, сваки други рођендан малолетног детета, 15 дана током летњег и 7 дана током зимског периода, на тај начин што ће отац преузимати и враћати дете на адреси где живи са мајком, уколико дете не преузима из васпитно-образовне установе. Ставом трећим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужилца па је обавезан тужени-противтужилац да на име свог доприноса за издржавање малолетног детета плаћа месечно 30 % од редовних месечних примања које остварује код послодавца, умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, почев од 29.11.2019. године,

као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски услови, сваког првог до петог у месецу за текући месец, на текући рачун законске заступнице малолетног детета АА, број ... који се води код “Комерцијалне банке” а.д. Београд, с тим што је доспеле а неизмирене обавезе дужна да плати у року од 15 дана од дана достављања пресуде, под претњом принудног извршења. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев тужила којим је тражено да се обавезе тужени да доприноси издржавању малолетне ББ од досуђеног износа од 30 % од редовних месечних примања која остварује код послодавца, умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, а до траженог износа од 40 % од редовних месечних примања које остварује код послодавца, умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, почев од дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски услови. Ставом петим изреке одбијен је противтужбени захтев туженог-противтужиоца којим је тражио да се малолетна ББ повери оцу на самостално вршење родитељског права, да се уреди начин одржавања личних односа малолетне ББ са мајком тако што ће мајка проводити време са малолетном ћерком сваког понедељка и среде од 16,00 до 20,00 часова и сваког другог викенда од 20,00 часова у петак до 20,00 часова у недељу, да се обавезе тужила-противтужена да на име свог доприноса за издржавање малолетне ћерке плаћа месечни износ од 40 % од редовних месечних примања која остварује код послодавца, умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање почев од дана подношења тужбе, сваког првог до петог у месецу за текући месец, као неоснован. Ставом шестим изреке одређена је привремена мера па је одређено да ће се лични односи малолетне ББ са оцем одвијати на следећи начин: понедељком и средом од 16,00 до 20,00 часова, сваког другог викенда од петка у 16,00 часова до недеље у 20,00 часова, сваки други државни и верски празник, дан очевог рођендана, крсну славу оца, сваки други рођендан малолетног детета, 15 дана током летњег и 7 дана током зимског периода, на тај начин што ће отац преузимати и враћати дете на адреси где живи са мајком, уколико дете не преузима из васпитно-образовне установе. Ставом шестим изреке пресуде мења се решење П2 2083/19 од 05.11.2020. године у ставу другом изреке решења. Привремена мера остаје на снази до правноснажног окончања поступка и има дејство правноснажног решења о извршењу. Евентуално изјављена жалба не задржава извршење решења о привременој мери. Ставом седмим изреке одбијен је предлог тужила-противтужених да се одреди привремена мера којом би се обавезао тужени-противтужилац да на име свог доприноса за издржавање малолетне ББ плаћа месечно износ од 30.000,00 динара, почев од дана подношења тужбе па до правноснажног окончања поступка. Ставом осмим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против наведене пресуде парничне странке су благовремено изјавиле жалбу и то тужила побијајући је у ставу трећем, четвртном, седмом и осмом изреке, из свих законом прописаних разлога, а тужени побијајући је у целини из свих законом прописаних разлога. Тужила је дала одговор на жалбу.

Испитујући правилност првостепене одлуке, у границама законских овлашћења прописаних одредбом члана 386 ЗПП-а, Апелациони суд у Београду је нашао да су жалбе парничних странака неосноване.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка, 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП-а, на које повреде овај суд, као

другостепени, пази по службеној дужности, нити пак друге повреде које би биле од утицаја на другачије одлучивање у овој правној ствари. Неосновано се жалбом туженог указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП-а, будући да је изрека побијане пресуде јасна и разумљива, као и разлози о битним чињеницама, па се њена законитост и правилност могу испитати.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је малолетна ББ рођена ... године, као заједничко дете парничних странака. Из налаза и мишљења Градског центра за социјални рад Одељење Звездара од 27.12.2019. године утврђено је да је рад са породицом започет након извештаја поступања полицијских службеника од 17.11.2019. године због вербалне свађе парничних странака, а везано за чување детета. Мишљења су да малолетну ББ треба поверити привременом мером мајци на непосредну бригу и старање а да са оцем треба да се виђа по моделу предложеном у налазу. Из налаза и мишљења Градског центра за социјални рад Одељење Звездара од 28.08.2020. године утврђено је да је малолетна ББ до епидемије изазване вирусом ковид 19 била укључена у колектив – вртић "...", а након проглашења ванредне ситуације АА и ВВ су се договорили да ББ борави код оца, јер је мајка радила, а да је отац доводио сваки други дан код мајке када она не ради. Све је функционисало по договору, а после неког времена отац је почео да оставља дете код мајке преко викенда како АА није радила. Пред крај ванредне ситуације су се договорили да малолетно дете борави код оца једне недеље, а друге код мајке. Проценили су да је мајка као родитељ више ангажована и у погледу здравствене заштите и васпитавања малолетног детета, респонзивна на потребе малолетног детета (односно малолетне деце) за љубављу, топлином и пажњом. Мајка је уз подршку шире породице у стању да обезбеди малолетној ББ стабилност у погледу континуитета у испољавању емоција, као и контакта детета са оцем. У породици мајке односи су складни, емотивно топли, базирани на солидарности и разумевању. Вербално, мајка износи разумевање за улогу и значај оца у развоју детета, па тако и за неометан контакт између њих. Оба родитеља су се ангажовала у подизању ћерке и расположу потребним способностима да на одговарајући начин одговоре у задовољавању потребе детета. У родитељском функционисању мајке нису уочене индикације које би указивале да интереси малолетног детета не могу бити задовољени на прихватљив начин и сматрају да дете треба поверити мајци на самостално вршење родитељског права. Дете је на ниском узрасту, емотивно позитивно усмерено на оба родитеља, везано за мајку при чему мајка вербализује уважавање улоге и значај оца у развоју детета, те редовног виђања оца са ћерком. Центар је предложио начин одржавања личних односа малолетне ББ са оцем. Градски центар за социјални рад Одељење Звездара се изјаснио у свом писменом изјашњењу од 12.10.2020. године на све примедбе туженог. Из налаза и мишљења Градског центра за социјални рад Одељење Звездара од 04.12.2020. године утврђено је да је ВВ навео да живи у стану у ..., ... бр. ..., а током недеље, када је малолетна ББ код њега највише времена проводе у Дана 19.11.2020. године обављена је теренска посета на адреси где дете живи са мајком и утврђено је да је малолетна ББ негована, весела, прихваћена од стране других чланова породице, да је стан у коме живи мајка са троје малолетне деце комфоран, има две спаваће собе где у једној спавају брат и сестра, а у другој малолетна ББ са мајком. Стан је уредан, адекватно опремљен и прилагођен потребама породице. Дана 25.11.2020. године позван је тужени око најаве реализације теренске посете, али је навео да мора да се чује са својим адвокатом и педагошким асистентом који би пратили рад стручних радника на терену. Како се није јавио да му

не одговара термин, теренска посета је покушана 26.11.2020. године када ВВ није затечен. У телефонском разговору је навео да његов адвокат и педагошки асистент могу следеће недеље да буду присутни, након чега му је од стране водитеља случаја предочено шта значи теренска посета и на који начин се реализује и да с обзиром да је у стану присутна његова мајка, посета се може обавити, што је он одбио па посета није ни реализована. Узимајући у обзир наведено, орган старатељства је остао при мишљењу да дете треба поверити мајци и моделу виђања који је предложен у налазу и мишљењу од 28.08.2020. године. Из налаза и мишљења Градског центра за социјални рад Одељење Звездара од 28.05.2021. године утврђено је да је исти рађен на основу анализе постојеће документације у досијеу, стручне процене, усменог разговора са мајком дететом, теренском посетом у дому мајке, опсервацијом контаката малолетне ББ са мајком, братом и сестром, у дому мајке и прибављања налаза и мишљења надлежног одељења за оца детета. Мајка је процењена као неко ко је способен да детету пружи основну негу, осигура безбедност, пружи емоционалну топлину, васпитава и постави границе у васпитању. Мајка наводи да је дете емоционално везано за њу, као и за оца код кога веома радо одлази. Контакти са оцем су се одвијали редовно у терминима одређеним привременом мером. Мајка малолетног детета живи са троје малолетне деце, има помоћ и подршку од својих родитеља. Надлежно одељење Градског центра за социјални рад у Београду Одељење Сопот је оца детета проценило као савесног и одговорног родитеља који је мотивисан да и даље брине о малолетној ББ, има исправне реалне и објективне планове за дете и у могућности је да обезбеди одговарајуће стамбене и материјалне услове за даљи развој детета. Узимајући у обзир наведено, орган старатељства (Одељење Звездара) је мишљења да мајка треба да буде родитељ који ће самостално вршити родитељско право, а да се контакти оца и малолетног детета одвијају по моделу како је то наведено у изреци пресуде. Градски центар за социјални рад Одељење Звездара је дана 03.06.2021. године доставило допуну налаза и мишљења који садржи извештај вртића “...” који похађа малолетна ББ, а из којег је утврђено да функционисање детета у вртићу је задовољавајуће, да дете у вртић доводи мајка, ређе бака, а у последње време и бекиситерка, да нису уочени индикатори у функционисању детета који би указивали на неадекватно родитељско старање. Тужилца-противтужена живи са малолетном децом (ББ, ГГ и ДД), у стану који је њено власништво, рачуни за стан износе око 15.000,00 динара, мобилни телефон за њу и сина 3.500,00 динара, порез за наведени стан 6.000,00 динара годишње, у свом власништву има и стан површине 55 м2 који се налази на ..., који је празан и нема могућности да сад улаже у њега, за храну за породицу издваја око 30.000,00 динара месечно, за хемију и козметику око 6.000,00 динара месечно, има аутомобил и трошкове регистрације од 35.000,00 динара, а за гориво месечно издвоји око 18.000,00 динара, осигурање за стан плаћа 4.000,00 динара. Иста је запослена на неодређено време у Управи царине где остварује месечни приход од 56.000,00 динара и добија још 9.000,00 динара за превоз, кредитно је оптерећена месечном ратом од 14.000,00 динара и отплаћује га још наредне две године, а за малолетну ГГ (... година) и малолетног ДД (... година) отац плаћа издржавање од 26.000,00 динара месечно. Мал. ББ, као треће дете не плаћа вртић, а за њену одећу и обућу, тужилца одваја око 10.000,00 динара месечно. Тужени-противтужилац има у свом власништву кућу површине 120 м2 и имаће од 30 ари које се налази у ..., где има пребивалиште, да рачуни за кућу износе 6.500,00 динара месечно, за храну месечно издваја око 20.000,00 динара, има башту гаји поврће, трошкови хигијене износе од 3.000,00 до 4.000,00 динара месечно, има трактор и аутомобил за који регистрацију плаћа 25.000,00 динара, а за гориво за аутомобил и трактор издваја око 10.000,00

динара, запослен је у предузећу “...” где остварује месечну нето зараду око 80.000,00 динара, од 2009. године има регистровано газдинство на површини око 1 хектар где узгаја кајсију, и нема утврђену обавезу издржавања према другим лицима, кредитно је оптерећен месечном ратом од 19.882,68 динара. Тужени борави у стану у улици ... бр..., који се води на његову мајку, за који плаћа трошкове, иако мајка прима пензију у износу од 40.000,00 динара.

Имајући овако утврђено чињенично стање, првостепени суд је применом материјалног права и то одредбе члана 6, 77 став 3, 266 став 1, 61, 160, 161, 162 и 272 Породичног закона Републике Србије, те донео одлуку као у изреци побијане пресуде. Наиме, одлучујући о вршењу родитељског права у односу на малолетну ББ, првостепени суд је пошао од налаза и мишљења Градског центра за социјални рад у Београду Одељење Звездара од 27.12.2019. године, 28.08.2020. године, 04.12.2020. године, 25.05.2021. године и допуне од 03.06.2021. године, те је нашао да је у најбољем интересу малолетног детета, а с обзиром на њен узраст, пол, емоционалне развојне потребе, да буде поверена мајци на самостално вршење родитељског права. Модел одржавања личних односа малолетне ББ са оцем, првостепени суд је уредио у складу са налазом и мишљењем органа старатељства. Приликом одлучивања о висини издржавања коју тужени као отац малолетног детета треба да плаћа, првостепени суд је најпре проценио месечне потребе малолетног детета на износ од 32.000,00 динара, па је нашао да с обзиром на имовинске прилике и материјалне могућности туженог, поседовање непокретности, његове приходе које остварује од зараде и могућност додатне зараде од узгоја производа у оквиру пољопривредног газдинства, а имајући у виду и његове расходе, првостепени суд је нашао да ће плаћањем износа од 30 % од редовних месечних прихода које остварује код послодавца умањене за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање управо омогућити детету животни стандард какав отац ужива, а наведени износ ће уз допринос мајке као другог родитеља, задовољити све основне месечне потребе детета, с тим што ће мајка делимично доприносити новчаним давањима, а делимично свакодневним старањем о детету.

По налажењу Апелационог суда у Београду, на потпуно и правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио материјално право када је донео одлуку као у изреци побијане пресуде, а разлоге које је дао за своју одлуку у свему као правилне и потпуне прихвата и овај суд.

У том смислу су неосновани наводи жалбе туженог-противтужиоца којим побија одлуку првостепеног суда о поверавању мал. ББ тужиљи-противтуженој на самостално вршење родитељског права, имајући у виду да је оваква одлука донета у смислу одредби чл. 6 став 1, 77 став 3 и 266 став 1 Породичног закона РС и у складу са најбољим интересом мал. детета. Ово произилази и свих детаљних налаза и мишљења органа старатељства у којима су проценили тужиљу као родитеља коме треба да мал. ББ буде поверена на самостално вршење родитељског права, а које уверење није доведено у питање налазом и мишљењем ГЦСР Београд одељење у Сопоту (које је интегрисано у коначни налаз и мишљење ГЦСР одељење Звездара од 25.05.2021. године). У вези са наведеним, неосновани су наводи жалбе туженог да налаз и мишљење ГЦСР одељење Сопот суд није ценио, те да исти није прихваћен, а имајући у виду да је ГЦСР одељење Сопот у свом налазу и мишљењу само оценио родитељске

капацитете туженог (које током поступка нису ни оспорене) а који нису од утицаја на другачије одлучивање да је, у ситуацији када су оба родитеља подобна да самостално врше родитељског права у односу на мал. дете, исто буде поверено једном од родитеља за кога је током поступка од стране стручних органа утврђено да је то у најбољем интересу мал. детета. Наиме, ГЦСР у Београду, Одељење Сопот је туженог проценило као савесног и одговорног родитеља који је мотивисан да и даље брине о мал. ББ, има исправне реалне и објективне планове за дете и у могућности је да обезбеди одговарајуће стамбене и материјалне услове за даљи развој детета. Међутим, овај орган старатељства у свом налазу и мишљењу није дао предлог да се мал. ББ повери оцу на самостално вршење родитељског права, те исти није у супротности са коначним налазом и мишљењем ГЦСР Одељење Звездара да се мал. ББ повери мајци на самостално вршење родитељског права. У смислу наведеног, и по налажењу овог суда је било сувишно извођење доказа вештачењем од стране комисије вештака на околност процене родитељских капацитета парничних странака, будући да су оба родитеља и од стране органа старатељства процењена као подобни за вршење родитељског права, да мишљења ГЦСР Одељење Звездара и Одељење Сопот нису у супротности, а посебно имајући у виду констатацију органа старатељства да би евентуално пролонгирање поступка регулисања породичних односа могло угрозити емоционалне потребе детета. Процена коме треба поверити дете на самостално вршење родитељског права је извршена од стране органа старатељства који је више пута током поступка достављао тражена мишљења и изјашњења, стручни поступак је комплетно спроведен, извршена је теренска посета домаћинству мајке и исти је у свему одговорио на примедбе туженог.

У вези са неведним, правилна је и одлука првостепеног суда из другог изреке, којом је одређен модел виђања мал. ББ са туженим, а који модел је предложен од стране органа старатељства и који је дат, по оцени суда, у најбољем интересу мал. детета и у складу са одредбама чл. 6 ст.1, 61 и 266 Породичног закона.

Даље, неосноване су наводи жалби парничних странака да није правилна одлука првостепеног суда којом је обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање мал. ББ плаћа месечно износ од 30% од редовних месечних прихода које остварује код послодавца, умањене за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање. Наиме, чланом 160 Породичног закона Републике Србије прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Потребне повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања. Могућност дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања. Минимална сума издржавања представља суму коју као накнаду за храненике, односно за лица на породичном смештају периодично утврђује Министарство надлежно за породичну заштиту у складу са законом. Имајући у виду наведену законску одредбу, и по налажењу Апелационог суда, начин и висина издржавања правилно су одређени према критеријумима за одређивање издржавања прописаних одредбом члана 160–162 Породичног закона.

Наиме, насупротив наводима жалбе туженог, висина издржавања мал. ББ правилно је одређена према наведеним законским критеријумима. Првостепени суд је у

конкретном случају водио рачуна о потребама малолетног детета, као и могућностима родитеља, те правилно обавезао туженог да плаћа издржавање у износу од 30% од редовних месечних прихода које остварује код послодавца, налазећи да ће досуђени износ бити довољан да се уз допринос мајке мал. детета, која је запослена и радно способна и која поред материјалних средстава доприноси издржавању и сталном негом и бригом о детету, задовоље потребе детета тог узраста за правилан и потпун развој. Приликом одређивања висине доприноса за издржавање, правилно се првостепени суд кретао у границама минималне суме издржавања, прописане одредбом члана 160 став 4 Породичног закона Републике Србије. У контексту свега наведеног, неосновани су наводи жалбе туженог да је износ доприноса одређен првостепеном одлуком превисоко одмерен, те да нису утврђене потребе мал. ББ. Наиме, првостепени суд је проценио потребе мал. ББ на износ од 32.000, динара. Даље, циљ законског издржавања је у томе да се висина за издржавање одреди тако да се обезбеде неопходна средства за издржавање примаоца издржавања, конкретно, правилно одрастање малолетног детета и задовољавање његових потреба, док са друге стране суд приликом одлучивања има у виду и стандард живота који ужива родитељ, у конкретно случају висину његових месечних примања, чињеницу да поседује непокретност на своје име, да се бави производњом касије (иако тренутно не остварује приходе од истог), да плаћа рачуне за стан мајке иако нема обавезу за то и поред тога што мајка остварује пензију у износу од 40.000,00 динара, те да тужилац има обавезу да доприноси издржавању свог мал. детета у ком циљу је дужан да оствари средства по потреби и додатним радним ангажовањем како би испунио своју законску обавезу, будући да је исти доброг здравственог стања, радноспособан и да нема друге обавезе издржавања. По налажењу овог суда, могућности туженог, као дужника издржавања, су правилно оцењене на основу свих околности које су од утицаја на одређивање издржавања, због чега је и по налажењу овог суда, он као родитељ у могућности да доприноси издржавању свог малолетног детета у висини досуђеног износа без угрожавања сопствене егзистенције. Са друге стране тужиља има мања месечна примања, обавезу издржавања још двоје мал. деце, а иста ће свакодневним ангажовањем и бригом око детета надоместити разлику новчаног доприноса који ће тужени плаћати на име издржавања мал. ББ.

Без утицаја на другачије одлучивање су наводи жалбе тужиље да тужени има знатно више приходе од тужиље, да остварује додатне приходе од од земље коју поседује, те од узгоја касија, будући да су све околности узете у разматрање приликом доношења одлуке о висини доприноса туженог за издржавање мал. детета, при чему је допринос туженог већи од доприноса тужиље, док са друге стране суд је имао у виду и да је тужени навео да још увек нема новчане приходе од узгоја кајсија, тужиља за супротне наводе није пружила доказе суду, при чему уколико се околности битне од утицаја на висину издржавања код неког од родитеља промене, странка има законску могућност подношења тужбе ради измене одлуке о висини издржавања у смислу одредбе члана 164 Породичног закона.

Неосновани су наводи жалбе туженог да је неправилно првостепени суд његову обавезу издржавања мал. детета утврдио од дана подношења тужбе, будући да је у периоду трајања овог поступка у више наврата мал. ББ боравила код њега, имајући у виду да је правилно првостепени суд оценио да, код неспорне чињенице да тужени током трајања овог поступка није доприносио издржавању мал. ББ уплаћивањем новчаног износа на рачун мајке мал. детета, повремена давања туженог и куповина

гардеробе представљају добровољна давања, која не утичу на обавезу новчаног плаћања. Без утицаја на другачије одлучивање је околност да је мал. ББ проводила време код оца, будући да је и решењем првостепеног суда од 05.11.2020.године одређена привремена мера у којој је одређен модел виђања мал. детета са оцем, па је мал. дете и било код туженог по привременој мери, а сношење трошкова док је мал. дете код њега представља привремена давања која не утичу на законску обавезу издржавања, коју је тужени као давалац издржавања дужан да плати родитељу који самостално врши родитељско право у односу на мал. дете, а у конкретном случају тужилји.

Без утицаја на другачије одлучивање су наводи жалбе тужене који се односи на привремену меру издржавања мал. детета од стране туженог, будући да је доношењем ове одлуке, одлука првостепеног суда постала правноснажна, а да је обавеза туженог на издржавање мал. детета установљена од дана подношења тужбе.

Потврђена је и одлука о трошковима поступка, будући да је иста донета правилном применом одредбе чл. 207 Породичног закона, а узимајући у обзир специфичност односа који се регулише овим поступком, те разлоге правичности.

Како се ни осталим наводима жалби парничних странака, не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, Апелациони суд у Београду је применом одредбе члана 390 Закона о парничном поступку, донео одлуку као у ставу првом изреке.

Одлука као у ставу другом изреке, донета је у смислу одредбе члана 165 ЗПП, имајући у виду да су жалбе парничних странака оцењене као неоснована.

**Председник већа-судија
Зорица Ђаковић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

Д-на:

-Предмет доставити Првом основном суду у Београду

РВ